

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 220/06-25

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 13. septembra 2006 predbežne prerokoval sťažnosť MUDr. D. B., B., ktorou namietal porušenie svojich základných práv podľa čl. 46, čl. 47 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupmi Mestského úradu v Ž., Okresného súdu Žilina v konaní vedenom pod sp. zn. 24 S 1/05 a uznesením Krajského súdu v Žiline z 21. septembra 2005 sp. zn. 10 S 127/05, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť MUDr. D. B. odmieta pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 13. decembra 2005 doručená sťažnosť MUDr. D. B. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojich základných práv podľa čl. 46, čl. 47 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupmi Mestského úradu v Ž., Okresného súdu Žilina (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 24 S 1/05 a uznesením Krajského súdu v Žiline (ďalej len „krajský súd“) z 21. septembra 2005 sp. zn. 10 S 127/05. Sťažnosť bola

doplnená podaniami sťažovateľa, ktoré boli doručené ústavnému súdu 26. a 28. júna 2006. Súčasťou podaní bola i žiadosť sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom.

Zo sťažnosti vyplýva, že: „Sťažovateľ požiadal o vydanie stavebného povolenia na samostatné vykurovanie bytu v Ž. ...“

Mesto Ž. bolo v tejto veci nečinné, preto sťažovateľ „podal žalobný návrh na Okresný súd v Žiline pod sp. zn.: 24 S 1/2005, aby príslušný úrad dostal povinnosť konať a rozhodnúť podľa ustanovenia paragrafu 250t Občianskeho súdneho poriadku. (...)

Zákonným sudcom sa stal JUDr. P. H., ktorý je aj (...) Okresného súdu...

Žaloba 24 S 1/2005 bola podaná dňa 12. 01. 2005. (...) dňa 24. 05. 2005 postúpil vec na Krajský súd v Žiline, ako miestne príslušnému súdu...

Krajský súd v Žiline v konaní 10 S 127/05 (...) uznesením konanie zastavil dňa 21. 09. 05. Proti uzneseniu sa sťažovateľ v lehote odvolal dňa 10. 10. 2005.

A tak sa spis dostal až na Najvyšší súd SR !!!!! ktorý vonkoncom nerieši návrhy podľa ustanovenia paragrafu 250t O. S. P. (...).“

Sťažovateľ v závere navrhuje, aby ústavný súd vyslovil, že

„Práva sťažovateľa uvedené na prvej strane boli porušené.

Vzhľadom na úmyselné nekonanie (napriek upozorňovaniu nadriadeného Krajského úradu) orgánu verejnej správy, úmyselné obštrukcie a nečinnosť Okresného súdu a chybné rozhodnutie Krajského súdu v Žiline,

odporcovia sú povinní zaplatiť každý 1,000.000.- Sk sťažovateľovi ako finančné zadostučinenie úhrnne 3,000.000.- Sk“.

Sťažovateľ zároveň požiadal o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom.

II.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy zjavne neopodstatnené alebo podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Ústavný súd uznesením sp. zn. II. ÚS 220/06 zo 7. júla 2006 rozhodol, že žiadosti sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu nevyhovuje, a súčasne sťažovateľovi uložil predložiť do pätnástich dní od doručenia tohto uznesenia splnomocnenie pre advokáta na jeho zastupovanie pred ústavným súdom. V odôvodnení citovaného uznesenia taktiež uviedol, že v prípade nesplnenia tejto povinnosti bude jeho sťažnosť odmietnutá pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Uznesenie sťažovateľ prevzal osobne 21. júla 2006.

Sťažovateľ na uznesenie ústavného súdu nereagoval, splnomocnenie na jeho zastupovanie v konaní pred ústavným súdom ani do dňa predbežného prerokovania sťažnosti ústavnému súdu nepredložil.

Ústavný súd konštatuje, že od povinného zastúpenia advokátom, ktoré vyžaduje ustanovenie § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde, nie je možné upustiť.

Keďže sťažovateľ nepredložil ústavnému súdu splnomocnenie pre advokáta na jeho zastupovanie pred ústavným súdom napriek tomu, že na splnenie tejto povinnosti bol upozornený a vyzvaný uznesením ústavného súdu, bola z uvedených dôvodov jeho sťažnosť odmietnutá pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 13. septembra 2006